

prima instanță S. Vîșcu  
instanța de apel A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

## Î N C H E I E R E

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă  
Judecătorii Iurie Bejenaru, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Tătaru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Tătaru împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Vasile Tătaru, și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 decembrie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă,

### c o n s t a t ă :

La 26 iunie 2014, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 14 februarie 2014 a depus cerere pentru recalcularea pensiei de invaliditate la Casa Națională de Asigurări Sociale Cimișlia. La momentul depunerii cererii avea statut de persoană fizică cu domiciliul în Republica Moldova, înregistrat în calitate de contribuabil la fondul de asigurări sociale pentru a beneficia de pensie proporțional contribuțiilor achitate, având Cod Personal de Asigurări Sociale 29101076512. Concomitent cu cererea depusă au fost prezentate documentele necesare pentru confirmarea stagiului de cotizare în conformitate, astfel stagiul de cotizare a fost confirmat prin carnetul de muncă și datele din Codul Personal de Asigurări Sociale.

Astfel, drept urmare, Casa Națională de Asigurări Sociale i-a calculat pensie minimă în sumă de 362,79 lei ce constituie pensia minimă pentru invalizii de gradul III.

Cu această hotărâre emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale Cimișlia nu este de acord solicitând verificarea corectitudinii calculării pensiei de invaliditate de către Casa Națională de Asigurări Sociale Cimișlia.

Drept rezultat la petiția depusă, Casa Națională de Asigurări Sociale a RM i-a acordat reclamantului răspuns precum că prin actul din 09 aprilie 2014 cu nr. V-T-510/14, semnat de către Alexei Sîci, vicepreședintele Casei Naționale de Asigurări Sociale fiind confirmat faptul că stagiul de cotizare confirmat constituie 24 ani și 04 luni, realizat până la data de 31 decembrie 2008, ceea ce în opinia

reclamantului, constată cu certitudine faptul că până la intrarea în vigoare a Legii nr. 156 -XIV din 14 octombrie 1998, cât și după intrarea în vigoare a Legii nominalizate.

Mai menționează că acesta a confirmat stagiul de cotizare până la intrarea în vigoare a Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, cât și după intrarea în vigoare a Legii nominalizate, doar că după constatarea invalidității Casa Națională de Asigurări Sociale Cimișlia i-a calculat pensia minimă de invaliditate de gradul III în sumă de 362,79 lei, conform art. 20 și 22.

La fel, reclamantul atenționează că pensia de invaliditate pentru perioada anterioară intrării în vigoare a prezentei Legi se calculează în funcție de gradul de invaliditate după una din formulele din anexa 5 a Legii, iar pensia de invaliditate pentru perioada posterioară intrării în vigoare a prezentei Legi se calculează în condițiile art. 21 a Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998.

Totodată, la depunerea cererii pentru calcularea pensiei de invaliditate, reclamantul susține că a confirmat stagiul de cotizare de 34 de ani și 05 luni, realizat până și după intrarea în vigoare a Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998. Conform art. 42 tabelul 5, stagiul de cotizare pentru calcularea pensiei de vârstă pentru anul 2014 constituie 32 de ani. Cu certitudine se constată, că dreptul la pensie pentru vârstă beneficiază persoanele, care au înregistrat în anul 2014 stagiul de cotizare de 32 de ani, având vârsta de 62 de ani, cât și persoanele încadrate în grad de invaliditate, care au realizat stagiul de cotizare necesar stabilit pensiei până și după intrarea în vigoare a prezentei legi.

Astfel, prin actul din 19 aprilie 2014 cu nr. V- T-510/14 semnat de către Alexei Sîci vicepreședinte Casei Naționale de Asigurări Sociale se confirmă faptul, că pensia de invaliditate a fost calculată în conformitate cu prevederile art. 20,21, adică în baza stagiului de cotizare după publicarea Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, la fel, a fost confirmat faptul, că la calcularea pensiei minime s-au luat în considerație numai 5 ani din stagiul de cotizare din cei 24 ani 04 luni realizați până la data de 31 decembrie 2008.

La momentul depunerii cererii, reclamantul susține că a confirmat stagiul de cotizare de 34 ani 05 luni, realizat până la intrarea în vigoare a Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 cât și după intrarea în vigoare a legii nominalizate, astfel Casa Națională de Asigurări Sociale Cimișlia urma să-i recalculeze pensia de invaliditate .

La fel, specifică faptul că Alexei Sîci confirmă că pensia a fost calculată ca pensia minimă de invaliditate luând în calcul numai 5 ani din stagiul de cotizare.

Nefiind de acord cu reconfirmarea Casei Naționale de Asigurări Sociale la înlăturarea neconformităților admise la calcularea cuantumului de pensie de invaliditate, a depus cererea prealabilă pentru soluționarea problemelor pe cale extrajudiciară, dar nu a primit răspuns în termenii prevăzuți de Capitolul IV art. 15 a Legii nr.793 din 10 februarie 2000.

Cere Vasile Tătaru anularea actului administrativ cu nr.V-T-510/14 din 09 aprilie 2014 semnat de către Alexei Sîci, vicepreședintele Casei Naționale de Asigurări Sociale ce ține de recalcularea pensiei de invaliditate minime, fiind ca una ilegală; recalcularea pensiei ce i se cuvine în conformitate cu prevederile legislației Republicii Moldova, repararea prejudiciului moral cauzat prin

nesoluționarea în termen legal a cererii prealabile de către Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova; recalcularea prejudiciului material admis la calcularea pensiei minime de la momentul stabilirii acesteia de către Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova.

Ulterior, la 28 octombrie 2014, reclamantul a depus cerere de concretizare a cererii de chemare în judecată, solicitând încasarea prejudiciului moral în valoare de 10000 lei, iar întru motivarea cerinței sale a indicat că fiind invalid de gradul III, se află într-o situație de suferință atât din motiv că nu poate desfășura anumite activități în scopul întreținerii sale personale, dar și a familiei sale, care necesită sprijinul și ajutorul său fizic și financiar. La fel, existența sa este în continuare un chin zilnic așa cum viața sa este pecetluită de boala care i-a distrus orice sentiment de încredere în sine și în forțele proprii, precum și în speranța unui viitor mai bun, iar decizia de plată minimă a pensiei pentru incapacitate de muncă îl lasă fără o speranță a zilei de mâine, așa cum suma de 386,19 lei nu acoperă nici costul pentru medicamente, nemaivorbind de produse alimentare, plata serviciilor comunale, sau a unui trai decent așa cum actul de refuz are drept consecință diminuarea existenței sale ca om, ca cetățean al Statului.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 decembrie 2014 acțiunea lui Vasile Tataru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015 a fost respins apelul declarat de către Vasile Tătaru și menținută hotărârea primei instanțe.

La 30 aprilie 2015, în termenul prevăzut de lege, Vasile Tătaru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul, Vasile Tătaru, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel deoarece instanța a aplicat eronat normele de drept material și normele de drept procedural.

Astfel, menționează că erorile admise de instanța de fond la emiterea hotărârii au fost repetate și de instanța de apel la emiterea deciziei.

De asemenea, atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond.

Consideră că instanțele judecătorești nu au luat în considerație faptul că art. 20 al Legii nr. 156-XIV prevede expres condițiile minime de realizare a stagiului de cotizare pentru stabilirea unei pensii minime de invaliditate care nu are nimic comun cu calcularea pensiei de invaliditate în conformitate cu stagiul total realizat până și după intrarea în vigoare a Legii nr. 1566-XIV din 14 octombrie 1998.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Tătaru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vasile Tătaru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vasile Tătaru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Corolevschi